

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: het COa),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 8 september 2011 in zaak nr. 11/13792 in het geding
tussen:

en

het COa.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 maart 2011 heeft het COa een verzoek van de vreemdeling om vergoeding van griffierechten afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 september 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en zelf in de zaak voorzien door het verzoek tot een bedrag van in totaal € 300,00 in te willigen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft het COa bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 19 september 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: de Wet COa) is het COa onder meer belast met de materiële en immateriële opvang van asielzoekers.

Ingevolge het tweede lid kan de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister) het COa taken als bedoeld in het eerste lid opdragen met betrekking tot andere categorieën vreemdelingen.

Ingevolge het derde lid kunnen bij regeling van de minister regels worden gesteld met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in het tweede lid.

De Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: de Rva 2005) strekt ter uitvoering van artikel 3, derde lid, van de Wet COa.

In artikel 3 van de Rva 2005 is bepaald aan welke categorieën asielzoekers of daarmee gelijk te stellen categorieën vreemdelingen door het COa opvang wordt geboden.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, aanhef en onder j, eindigt het recht op opvang, indien het een asielzoeker betreft die twee opeenvolgende malen niet heeft voldaan aan de meldplicht bij de Vreemdelingenpolitie, twee weken nadat hij voor de eerste maal heeft verzuimd zich bij de Vreemdelingenpolitie te melden.

Ingevolge artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, omvat de opvang in een opvangvoorziening in elk geval betaling van buitengewone kosten.

Ingevolge artikel 17, eerste lid, kan een asielzoeker een vergoeding ontvangen voor buitengewone kosten, als bedoeld in artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, die hij heeft gemaakt.

Ingevolge het tweede lid zijn buitengewone kosten noodzakelijke kosten die vanwege hun aard of hoogte in redelijkheid niet geacht kunnen worden door de asielzoeker zelf te worden betaald.

Ingevolge het derde lid, voor zover thans van belang, worden buitengewone kosten slechts betaald voor zover vooraf door het COa aan de asielzoeker toestemming is verleend voor het maken van deze kosten.

2.1.1. In de geschiedenis van totstandkoming van de Rva 2005 (nota van toelichting, blz. 17; Stcrt. 2005, 24) is vermeld dat in artikel 9 is beschreven waaruit de opvang die aan bewoners van een voorziening wordt geboden bestaat en dat in het eerste lid een zevental verstrekkingen is genoemd die in de opvangvoorzieningen geboden moet worden. Voorts is vermeld dat artikel 17 ertoe strekt bewoners van een opvangvoorziening aanspraak te laten maken op vergoeding van buitengewone kosten.

2.1.2. In de Handleiding Vergoeding Buitengewone Kosten van 1 maart 2009 (hierna: de Handleiding) is vermeld dat zolang de vreemdeling nog in de opvang verblijft en de Rva 2005 nog op hem van toepassing is, griffierechten in reguliere zaken aan hem kunnen worden vergoed. Voorts is vermeld dat de hoofdregel dat het COa de asielzoeker vooraf toestemming heeft verleend tot het maken van de buitengewone kosten niet opgaat met betrekking tot griffierechten, nu dit indruist tegen de algemene regel dat iedereen vrijelijk toegang moet hebben tot de rechter.

2.2. In de tweede grief klaagt het COa dat, samengevat weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de vreemdeling ten tijde van het verzoek recht had op opvang en ook overigens voldeed aan alle vereisten voor toewijzing van de aanvraag. Het COa voert hiertoe aan dat van belang is dat de vreemdeling ten tijde van het besluit van 23 maart 2011 geen recht op opvang had, omdat zij, na haar opname in een gesloten GGZ-inrichting op 9 maart 2011, is uitgeschreven en derhalve niet meer in de centrale opvang van het COa verbleef. Aan toepassing van artikel 17 van de Rva 2005 kon het COa derhalve niet meer toekomen en het kon niet anders dan de aanvraag afwijzen, aldus het COa.

2.2.1. De rechtbank heeft overwogen dat de aanvraag van de vreemdeling had moeten worden beoordeeld aan de hand van de feiten en omstandigheden zoals die waren ten tijde van het indienen van de aanvraag en niet aan de hand van feiten en omstandigheden ten tijde van het op de aanvraag genomen besluit. Volgens de rechtbank zou een andere uitleg op gespannen voet staan met het rechtszekerheidsbeginsel, nu dat zou betekenen dat het COa, door een besluit op een aanvraag uit te stellen, kan bewerkstelligen dat kosten die noodzakelijk waren om te maken, niet meer hoeven te worden vergoed. De rechtbank heeft voorts overwogen dat een toetsing door het COa met als peilmoment het moment van het indienen van een aanvraag recht doet aan artikel 9, eerste lid, aanhef en onder g, van de Rva 2005.

2.2.2. Uit de nota's van 14 januari 2011, die de vreemdeling desgevraagd bij brief van 4 maart 2011 aan het COa heeft overgelegd, blijkt dat de griffierechten verband houden met een bij de rechtbank ingediend beroepschrift en verzoek om een voorlopige voorziening en dat de griffierechten uiterlijk 28 dagen na verzending van de nota's op de bankrekening van het gerecht moeten zijn bijgeschreven. Uit navraag bij de

rechtbank volgt dat voormeld beroepschrift en verzoek om voorlopige voorziening op 1 december 2010 respectievelijk 24 december 2010 zijn binnengekomen bij de rechtbank. Vanaf dat tijdstip waren de griffierechten van rechtswege verschuldigd. De vreemdeling heeft bij brief van 2 februari 2011 het COa verzocht om vergoeding van deze griffierechten.

2.2.3. Niet is in geschil dat de vreemdeling op het moment dat de griffierechten verschuldigd waren en ten tijde van de aanvraag in de centrale opvang van het COa verbleef. Weliswaar heeft het COa zich in zijn hoger beroepschrift onder punt 3 op het standpunt gesteld dat de vreemdeling vanaf 4 maart 2010 geen recht meer had op opvang, omdat bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 4 maart 2010 het besluit van 24 februari 2009 waarbij de aanvraag van de vreemdeling om een verblijfvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen, in rechte onaantastbaar is geworden, maar nu het COa dit standpunt eerst in hoger beroep heeft ingenomen, verzet artikel 85, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) zich ertegen dat dit standpunt wordt betrokken bij de beoordeling van het hoger beroep. Bijgevolg moet het ervoor worden gehouden dat de vreemdeling op het tijdstip dat de griffierechten verschuldigd waren en ten tijde van de aanvraag met recht in de centrale opvang van het COa verbleef.

2.2.4. Nu de griffierechten verschuldigd waren vanaf 1 december 2010 respectievelijk 24 december 2010, het tijdstip van binnenkomst van het beroepschrift en het verzoek om een voorlopige voorziening bij de rechtbank, de vreemdeling binnen een redelijke termijn heeft verzocht om vergoeding van de griffierechten en het ervoor moet worden gehouden dat de vreemdeling op het tijdstip dat de griffierechten verschuldigd waren met recht in de opvang verbleef, valt de aanvraag onder het toepassingsbereik van de Rva 2005.

De grief faalt.

2.3. Hetgeen het COa als eerste en derde grief heeft aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. Het COa dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt het Centraal Orgaan opvang asielzoekers tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. M.A.A. Mondt-Schouten en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

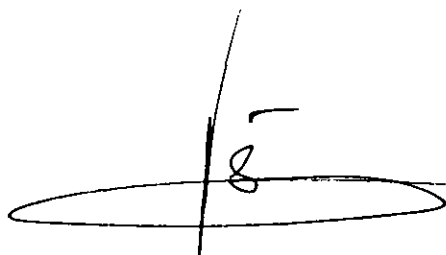
w.g. Groeneweg
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2012.

32-688.

Verzonden: 27 juni 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser